DOMSTOLENS DOM
av den 21 februari 1984*

Förenade målen 239 och 275/82

Allied Corporation, bolag bildat enligt rätten i delstaten New Jersey (USA), med säte i Morristown (New Jersey), företrätt av advokaterna Amand d'Hondt, François van der Mensbrugghe och Edmond Lebrun, Bryssel, med delgivningsadress i Luxemburg hos advokat Tony Biever, 83, boulevard Grande-Duchesse-Charlotte,

Advokat Michel Levy Morelle, Bryssel, i egenskap av konkursförvaltare för Demufert, belgiskt aktiebolag med säte i Bryssel, företrädd av advokaterna d'Hondt, van der Mensbrugghe och Lebrun samt av advokat Michel Mahieu, Bryssel, med delgivningsadress i Luxemburg hos advokat Biever,

Transcontinental Fertilizer Company, bolag bildat enligt rätten i delstaten Pennsylvania (USA), med säte i Philadelphia (Pennsylvania), företrätt av advokaterna d'Hondt, van der Mensbrugghe och Lebrun, med delgivningsadress i Luxemburg hos advokat Biever,

Kaiser Aluminium and Chemical Corporation, bolag bildat enligt rätten i delstaten Delaware (USA), med säte i Wilmington (Delaware), företrätt av advokaterna d'Hondt, van der Mensbrugghe och Lebrun samt av Anthony Hooper, barrister, Inner Temple, och Anthony Philip Bentley, barrister, Lincoln's Inn, med delgivningsadress i Luxemburg hos advokat Biever,

sökande,

mot

Europeiska gemenskapernas kommission, företrädd av juridiske rådgivaren Peter Gilsdorf, i egenskap av ombud, biträdd av advokat Daniel Jacob, Bryssel, med delgivningsadress i Luxemburg hos Oreste Montalto vid rättstjänsten, båtiment Jean Monnet, Kirchberg,

* Rättegångsspråk: franska.

svarande.

Talan avser ogiltigförklaring av kommissionens förordning nr 1976/82 av den 19 juli 1982 om införande av en preliminär antidumpningstull på viss import från USA av kemiska gödselmedel och av kommissionens förordning nr 2302/82 av den 18 augusti 1982 med ändring av förordning nr 1976/82. Talan avser även skadestånd.

DOMSTOLEN

sammansatt av ordföranden J. Mertens de Wilmars, avdelningsordförandena T. Koopmans, K. Bahlmann och Y. Galmot samt domarna P. Pescatore, Mackenzie Stuart, A. O'Keeffe, G. Bosco och U. Everling,

generaladvokat: P. VerLoren van Themaat,
justitiesekreterare: P. Heim,

meddelar följande

dom

DOMSKÄL

1 Genom en skrivelse som kom in till domstolen den 22 september 1982, har Allied Corporation, bolag bildat enligt rätten i delstaten New Jersey (USA) och med säte i Morristown (hädanefter Allied), det belgiska aktiebolaget i konkurs Demufert, med säte i Bryssel (hädanefter Demufert) och Transcontinental Fertilizer Company, bolag bildat enligt rätten i delstaten Pennsylvania (USA) och med säte i Philadelphia (hädanefter Transcontinental) i enlighet med artikel 173 andra stycket i EEG-fördraget ansökt om ogiltigförklaring av kommissionens förordning nr 1976/82 av den 19 juli 1982 om införande av en preliminär antidumpningstull på viss import från USA av kemiska gödselmedel (EGT nr L 214, s. 7, fransk version; vid översättningen fanns ingen svensk version att tillgå) och av kommissionens förordning nr 2302/82 av den 18 augusti 1981 med ändring av ovannämnda förordning (EGT nr L 246, s. 5, fransk version; vid översättningen fanns ingen svensk version att tillgå), antagna med stöd av rådets förordning nr 3017/79 av den 20 december 1979 om skydd mot dumpad eller subventio-

nerad import (EGT nr L 339, s. 1, fransk version; vid översättningen fanns ingen svensk version att tillgå). Bolagen yrkar även att kommissionen skall åläggas att betala skadestånd.

2 Genom en skrivelse som kom in till domstolen den 15 oktober 1982 har Kaiser Aluminium and Chemical Corporation, bolag bildat enligt rätten i delstaten Delaware (USA) och med säte i Wilmington (hädanefter Kaiser) väckt talan i samma syfte. Målen har förenats vad gäller förfarandet och den slutliga domen genom ett beslut av den 15 december 1982.

Relevanta rättsregler och föremålet för talan

3 Det skall anmärkas att kommissionen efter klagomål från den organisation som företräder den europeiska industrin för kväve- och fosfathaltiga gödselmedel under 1980 inledde ett undersökningsförfarande avseende importen från USA av vissa kemiska gödselmedel och införde en preliminär antidumpningstull på varorna i fråga genom förordning nr 2182/80 (EGT nr L 212, s. 43, fransk version; vid översättningen fanns ingen svensk version att tillgå).

4 Genom beslut 81/35 av den 9 februari 1981 (EGT nr L 39, s. 35, fransk version; vid översättningen fanns ingen svensk version att tillgå) godtog kommissionen de åtagande av Allied, Transcontinental och Kaiser som gjorts inom ramen för antidumpningsförfarandet och enligt vilka dessa företag skulle höja sina priser till en nivå som var tillräcklig för att eliminera den dumpningsmarginal som för de två förstnämnda bolagen fastställts till 6,5 % och för Kaiser fastställts till 5 %. Genom samma dag utfärdade förordning nr 349/81 (EGT nr L 39, s. 4, fransk version; vid översättningen fanns ingen svensk version att tillgå) införde rådet en slutgiltig antidumpningstull på import från USA av gödselmedel sammansatt av karbomidammoniumnitratlösningar som hör till undernummer ur 31.02 C i Gemensamma tulltaxan, motsvarande Nimexe-nummer ur 31.02-90, varvid tullsatsen fastställdes till 6,5 % av tullvärdet. I förordningens tjugotredje övervägande konstaterades att Allied, Kaiser och Transcontinental frivilligt hade åtagit sig att höja sina priser till en nivå som var tillräcklig för att eliminera dumpningsmarginalerna och att kommissionen hade godtagit dessa åtaganden. Till följd härav innehåller artikel 2 i förordningen en förklaring om att antidumpningstullen inte är tillämplig på gödselmedel som exporteras av vissa amerikanska företag, däribland Allied, Kaiser och Transcontinental.

5 Av handlingarna i målet framgår att kommissionen den 16 juli 1982, efter ansökningar om omprövning från dels "en stor amerikansk exportör" och Demufert, dels den organisation som företräder den europeiska industrin, offentliggjorde ett meddelande om omprövning av den slutgiltiga antidumpningstullen på importen från USA av vissa kemiska gödselmedel (EGT nr C 179, s. 4, fransk version; vid översättningen fanns ingen svensk version att tillgå).

6 Eftersom Allied och Transcontinental samtidigt hade återtagit sina åtaganden genom skrivelser daterade den 7 juni respektive 2 juli 1982, införde kommissionen genom förordning nr 1976/82 en preliminär antidumpningstull på gödselmedel exporterade av Allied och Transcontinental, med en tullsats på 6,5 % av tullvärdet. Efter det att Kaiser hade återtagit sitt åtagande genom ett telex av den 23 juli 1982, utfärdade kommissionen förordning nr 2302/82 om ändring av ovannämnda förordning, enligt vilken uttaget av en antidumpningstull om 6,5 % på Allieds och Transcontinentals export fastställdes och en tull om 5 % på Kaisers export bestämdes. Tvisten gäller dessa båda förordningar.

Upptagande till prövning

7 Kommissionen har invänt att Demuferts talan skall avvisas och gjort gällande att företaget i egenskap av oberoende importör inte har rätt att väcka talan om ogiltigförklaring av de båda omtvistade förordningarna, med beaktande av bestämmelserna i artikel 173 andra stycket i fördraget. Enligt kommissionens mening berörs Demufert av antidumpningstullen enligt de omtvistade förordningarna – som i sig endast utgör ett tillägg till förordning nr 349/81 om införande av en slutgiltig antidumpningstull – endast på grund av sin objektiva egenskap av importör. I enlighet med domstolens fasta rättspraxis (senast i dom av den 6 oktober 1982 i mål 307/81 Alusuisse Italia, Rec. 1981, s. 3463, punkt 11) kan således sökanden i den egenskapen inte anses beröras direkt och personligen, på det sätt som krävs enligt artikel 173 andra stycket.

8 Vad gäller sökandena i övrigt har kommissionens invändning begränsat sig till att det är tveksamt om dessas talan kan tas upp till prövning. Kommissionen har å ena sidan medgett att såväl förordning nr 349/81 som de omtvistade förordningar som antogs efter återtagandet av de individuellt ingångna åtagandena uttryckligen riktar sig till företagen i fråga. Kommissio-

nen har även medgett att dessa företag i egenskap av producenter och exportörer inte garanteras något rättsskydd i gemenskapens medlemsstater, eftersom uttag av antidumpningstull endast sker då import faktiskt äger rum, varför de skulle kunna inleda ett rättsligt förfarande endast genom sina importörer. Kommissionen har å andra sidan emellertid hävdat att de omtvistade förordningarna endast har den verkan att sökandena efter det att deras åtaganden återtagits omfattas av de allmänna reglerna i förordning nr 349/81, vars karaktär av förordning är obestridlig såvitt den gäller all import från USA av varan i fråga. Av processekonomiska skäl är det enligt kommissionen ej önskvärt att det skapas möjlighet för en rättslig prövning som sker parallellt med att en eventuell talan av importörerna mot uttaget av antidumpningstullen prövas vid de nationella domstolarna. Slutligen har kommissionen riktat uppmärksamheten på de "underliga" följderna av att en sådan talan togs upp till prövning, eftersom det skulle innebära att man tillerkände antidumpningsåtgärderna en dubbel natur i så måtto att samma rättsakter betraktades som "beslut" i förhållande till vissa företag och "förordningar" i förhållande till alla andra.

9 Under det muntliga förfarandet har kommissionen, efter att åter ha uttalat sig mot att Demuferts talan tas upp till prövning, tillkännagett att den när allt kommer omkring ställer sig positiv till att en talan som förs direkt av företag i tredje land tas upp till prövning, i vart fall såvitt gäller sökandenas talan, eftersom dessa företag finns uttryckligen angivna i de omtvistade rättsaktternas motiv och bestämmelser. Enligt kommissionens mening skulle ett sådant tillvägagångssätt vara till fördel för företag inom gemenskapen som har intressen i tredje land och mot vilka antidumpningsåtgärder riktas. Detta gäller särskilt i USA där företag från tredje land har vidsträckta möjligheter att få till stånd en rättslig prövning. Enligt kommissionens mening bör det i ömsesidighetens intresse ges liknande garantier inom ramen för gemenskapens rättssystem.

10 De av kommissionen väckta frågorna om talans upptagande till prövning skall med avseende på bestämmelserna i artikel 173 andra stycket i EEG-fördraget besvaras mot bakgrund av det genom förordning nr 3017/79 införda systemet och i synnerhet mot bakgrund av de i förordningen föreskrivna antidumpningsåtgärdernas karaktär.

11 I artikel 13.1 i förordning nr 3017/79 föreskrivs att "antidumpnings- och utjämningstullar, antingen de är preliminära eller slutgiltiga, skall införas genom en förordning". Dessa åtgärder är med avseende på kriterierna i artikel 173 andra stycket visserligen normativa genom sin art och räckvidd,

eftersom de är generellt tillämpliga på de berörda ekonomiska aktörerna. Det utesluter emellertid inte att bestämmelserna härom direkt och personligen berör de producenter och exportörer som anklagas för dumpning. Av artikel 2 i förordning nr 3017/79 framgår nämligen att en antidumpningstull får införas endast på grundval av vad som fastställts vid undersökningar av enskilda företags produktionskostnader och exportpriser.

12 Härav framgår således att rättsakter om införande av antidumpningstullar är av beskaffenhet att direkt och personligen beröra de producent- och exportföretag som kan visa att de utpekats i kommissionens eller rådets rättsakter eller att de berörts av de föregående undersökningarna.

13 Ett erkännande av att företag som uppfyller dessa krav har rätt att väcka talan i enlighet med principerna i artikel 173 andra stycket medför, såsom kommissionen med rätta har påpekat, ingen risk för att det inleds parallella rättsliga förfaranden om samma sak, eftersom det blir möjligt att väcka talan vid nationell domstol först efter det att antidumpningstullen, som normalt erläggs av en importör med säte inom gemenskapen, uttagits. Det behöver därför inte befaras att det fattas motstridiga beslut på området i fråga, eftersom det i enlighet med det system som gäller för begäran om förhandsavgöranden enligt artikel 177 i EEG-fördraget är EG-domstolen ensam som är behörig att avgöra de omtvistade förordningarnas giltighet.

14 Allieds, Kaisers och Transcontinentals talan skall följaktligen tas upp till prövning. Alla tre gjorde nämligen åtaganden i enlighet med artikel 10 i förordning nr 3017/79 och finns därför var och en omnämnda i artikel 2 i förordning nr 349/81. Efter det att deras åtaganden hade återtagits blev denna särskilda situation föremål för de två omstridda förordningarna.

15 Med Demufert förhåller det sig däremot annorlunda, eftersom det är fråga om en i en medlemsstat etablerad importör som inte omnämns i någon av de rättsakter som talan avser. Demufert berörs således som sådan av de omtvistade förordningarnas verkningar endast i den mån som företaget objektivt sett omfattas av tillämpningsområdet för de i förordningarna fastställda bestämmelserna. Denna slutsats förändras inte av det ostridiga förhållandet att Demufert faktiskt agerade som importör av Allieds varor. Till skillnad från förhållandena i domstolens dom av den 29 mars 1979 i mål 113/77 NTN Toyo Bearing Company Ltd. m.fl., Rec. s. 1185, domskälen punkt 9) konstaterades nämligen i förevarande fall förekomsten av dumpning på grundval av de amerikanska producenternas exportpriser – i enlighet med vad som anges i tionde övervägandet i förordning nr 349/81 – och inte på

grundval av de europeiska importörernas återförsäljningspriser, varför Demufert till skillnad från producenterna och exportörerna inte direkt berördes av konstaterandet om dumpning. Det skall anmärkas att i den mån som Demufert tvingats betala antidumpningstullar har företaget i fråga möjlighet att erhålla prövning härav av behörig nationell domstol och inom ramen för den prövningen framföra sina invändningar mot de omtvistade förordningarnas giltighet.

16 Härav följer att Demuferts talan skall avvisas.

Saken

17 Sökandena har åberopat två olika grunder för bestridande av giltigheten av de förordningar genom vilka importen av deras varor påfördes antidumpningstullar. De har anfört dels att motiveringen till de omtvistade förordningarna i flera avseenden är bristfällig, dels att kommissionen underlåtit att beakta den omständigheten att situationen förändrats i olika avseenden efter det att antidumpningstullarna införts genom förordning nr 349/81 och därmed felaktigt utgått ifrån att verkningarna av dumpning var fortgående.

Invändningen om bristande motivering

18 Sökandena har gjort gällande att kommissionens beslut att efter det att sökandena återtagit sina åtaganden fastställa en antidumpningstull genom förordningarna nr 1976/82 och 2302/82 fattats på rent formella grunder, utan att en ny undersökning genomförts för att fastställa om det med avseende på sökandena var berättigat att ta ut en sådan tull. De har särskilt påpekat att kommissionen i ingressen till sin förordning nr 2302/82 förklarat att de varor från Kaiser som importerades efter det att företaget återtagit sitt åtagande "sannolikt" betingade priser som var lägre än dem som överenskommits i åtagandet och som följaktligen låg på en sådan nivå att det var fråga om dumpning.

19 Denna invändning skall bedömas mot bakgrund av villkoren i artikel 10.6 i förordning nr 3017/79 som har följande lydelse:

"Om ett åtagande har återtagits eller kommissionen har skäl att anta att det

brutits mot åtagandet och en ny undersökning är påkallad, skall kommissionen genast underrätta medlemsstaterna och återuppta förfarandet. Om gemenskapsintressen gör ett ingripande påkallat skall kommissionen dessutom vid behov omedelbart vidta provisoriska åtgärder på grundval av tillgängliga upplysningar."

20 Bestämmelsen bör tolkas mot bakgrund av femtonde stycket i ingressen, enligt vilket "det är nödvändigt att gemenskapens beslutsprocess medger snabbt och effektivt handlande, särskilt genom åtgärder vidtagna av kommissionen, t.ex. införande av preliminära tullar".

21 Av nämnda bestämmelse framgår att kommissionen om ett åtagande har återtagits snarast möjligt skall vidta provisoriska åtgärder om den finner att gemenskapsintressen gör ett sådant ingripande påkallat. Genom att det i förordningen anges att kommissionen skall vidta sådana åtgärder "på grundval av tillgängliga upplysningar" tillkännages att kommissionen inte behöver företa någon ny undersökning, utan att denna normalt skall fatta beslut på grundval av de uppgifter som inhämtades vid tillfället för de sedermera återtagna åtagandena. Eftersom ett åtagande i sig själv ger anledning att anta att dumpning faktiskt förekommer, kan det inte krävas av kommissionen att denna skall inleda en ny undersökning vid tillfället för återtagandet av åtagandet i fråga. Under dessa förhållanden är det naturligt att kommissionen vad gäller företagen i fråga tillämpar de bestämmelser som företagen skulle ha omfattats av om de inte hade gjort något åtagande alls.

22 Anser ett företag när det återtar sitt åtagande att det finns skäl att göra en ny bedömning av företagets situation och trots återtagandet befria företaget från uttag av all antidumpningstull, ankommer det på företaget att inför kommissionen förebringa övertygande bevisning härom.

23 Såvitt framgår av handlingarna i målet ingav emellertid sökandena vid tillfället i fråga inga nya bevis till kommissionen. Kommissionen kan följaktligen inte klandras för att den tog hänsyn till gemenskapsintressena och gjorde en ny summarisk bedömning av situationen när den beslutade att sökandena skulle omfattas av de antidumpningstullar som framstått som berättigade under den undersökning som låg till grund för förordning nr 349/81.

24 Vad i fråga om Kaiser gäller användningen av begreppet "sannolikt" i ingressen till förordning nr 2302/82, är det tillräckligt att anmärka att eftersom det var fråga om en preliminär tull kunde kommissionen med beaktande av de tidigare styrkta faktiska omständigheterna utgå ifrån att

import var möjlig och på grundval härav bestämma en tull som motsvarade den tidigare styrkta dumpningsmarginalen, i syfte att förhindra försäljning till onormalt låga priser.

25 Härav följer att dessa grunder inte kan godtas.

Av sökandena åberopade nya faktiska omständigheter

26 Sökandena har gjort gällande att det efter utfärdandet av förordning nr 349/81 tillkom ett antal nya omständigheter som kommissionen underlät att beakta i beslutet om de omtvistade åtgärderna. Dessa omständigheter var följande:

a) Den franske ekonomi- och finansministern fattade den 7 december 1981 en rad beslut efter ett yttrande från Commission de la concurrence om konkurrenssituationen inom sektorn för produktion och saluföring av gödselmedel (Bulletin officiel de la concurrence et de la consommation, nr 23 av den 12 december 1981), av vilka det enligt sökandena framgår att det under aktuell tidsperiod förekom prissamverkan på den franska marknaden för gödsel. Kaiser har dessutom åberopat den omständigheten att den franska regeringen den 14 juni 1982 beslutade om ett prisstopp. Enligt sökandena medförde detta en snedvridning av försäljningspriset för gödselmedel på den franska marknaden, vilket innebar att det inte längre var möjligt att visa att dumpning förelåg.

b) Den ständigt stigande dollarkursen på valutamarknaden, vilket medförde en fortlöpande fördyring av importen av amerikanska varor på den europeiska marknaden.

c) Den minskade importen av flytande gödselmedel till den europeiska marknaden under aktuell tidsperiod. Kaiser har särskilt anfört att dess import upphörde helt.

27 Med anledning av den argumentationen skall det först rent allmänt anmärkas att enligt artikel 2 i förordning nr 3017/79 skall en dumpningsmarginal fastställas genom en jämförelse mellan priset vid export till gemenskapen och "normalvärdet" på den ifrågavarande varan, dvs. i första hand det pris som betalas för likadan vara avsedd för förbrukning i ursprungslandet. Sökandena

har inte framfört någon omständighet som ger anledning att anta att den sålunda definierade dumpningsmarginalen skulle ha genomgått variationer efter ikraftträdandet av den slutgiltiga antidumpningstullen genom förordning nr 349/81. Det skall särskilt anmärkas att samtliga priser som användes vid beräkningen av dumpningsmarginalen i förevarande fall angavs i dollar, varför dollarns fluktuationer i förhållande till de europeiska valutorna inte hade någon inverkan vid fastställandet av dumpningsmarginalen. Det framgår således att de "nya omständigheter" som sökandena åberopat endast kan vara av intresse vid fastställandet av de europeiska producenterna åsamkad "skada", i den mening som avses i artikel 4 i förordning nr 3017/79.

28 Vad gäller de åtgärder som den franska regeringen vidtog, har kommissionen förebringat övertygande bevisning för att dessa inte hade någon avgörande betydelse vid bedömningen av om den europeiska industrin skadats. Kommissionen har inte bestritt att den franska marknaden har störst avsättningsmöjligheter för den ifrågavarande importen till gemenskapen, men har gjort gällande att de undersökningar som låg till grund för fastställandet av att skada förelåg var oberoende av de franska myndigheternas undersökningar. Kommissionen har framhållit att yttrandet från Commission de la concurrence och de därmed sammanhängande besluten av den franske ekonomi- och finansministern rörde hela marknaden för gödselmedel och inte enbart den särskilda marknad på vilken förekomsten av dumpning konstaterats samt att de hänförde sig till en tidsperiod som endast delvis sammanföll med den period som omfattades av de undersökningar som låg till grund för de omtvistade åtgärderna.

29 Kommissionen har vad gäller den stigande dollarkursen och importutvecklingen riktat uppmärksamheten på den omständigheten att importen från USA till gemenskapen av lösningar av kvävegödselmedel visserligen minskade under 1981/82, men emellertid ökade avsevärt under första kvartalet 1982, trots den fördyrade dollarn. Därav måste slutsatsen dras att den faktorn inte hade en neutraliserande verkan på den skada som de europeiska producenterna åsamkades.

30 Det kan inte genom de av sökandena framförda argumenten anses styrkt att kommissionen har förfarit uppenbart felaktigt vid bedömningen av om den europeiska industrin skadats av en dumpning som fastställts på grundval av kriterierna i artikel 2 i förordning nr 3017/79. En bedömning av de av sökandena åberopade omständigheterna leder således till slutsatsen att kommissionen hade all rätt att efter sökandenas återtagande av sina åtaganden

anta att det med hänsyn till gemenskapsintressena var påkallat med omedelbara provisoriska åtgärder för att undvika skada för gemenskapens producenter.

31 Således kan inte heller den grunden godtas.

32 Av det ovanstående följer att Allieds, Transcontinentals och Kaisers talan skall ogillas. Följaktligen saknar även den därmed sammanhängande skadeståndstalan grund och skall också den ogillas.

Rättegångskostnader

33 Enligt artikel 69.2 i rättegångsreglerna skall tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom sökandena har tappat målet skall de förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna.

På dessa grunder beslutar

DOMSTOLEN

följande dom:

1) **Talan som förs av advokaten Michel Levy Morelle, i egenskap av konkursförvaltare för Demufert, avvisas. Talan som förs av Allied Corporation, Transcontinental Fertilizer Company och Kaiser Aluminium and Chemical Corporation ogillas.**

2) **Sökandena förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna.**

Mertens de Wilmars Koopmans Bahlmann Galmot

Pescatore Mackenzie Stuart O'Keeffe Bosco Everling

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 21 februari 1984.

H. A. Rühl
Justitiesekreterare e.u.
Avdelningsdirektör

J. Mertens de Wilmars
Ordförande